

Sygnatura akt II Cz 1001/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku E. A.

z udziałem A. A.

o podział majątku wspólnego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ns 162/12

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Jarocinie oddalił wniosek E. A. o zwolnienie go do kosztów sądowych. Sąd ustalił, wnioskodawca wraz z żoną utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w łącznej kwocie 4600 zł miesięcznie. Wnioskodawca jest też współwłaścicielem mieszkania położonego w P. i spłaca kredyt hipoteczny, którego rata wynosi 1680 zł miesięcznie. W tej sytuacji nie spełnia on warunków do zwolnienie go od kosztów sądowych.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył wnioskodawca wskazując, że przy wskazanych dochodach nie jest w stanie bez uszczerbku dla swojego utrzymania ponieść kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom zawartym w apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił sytuację majątkową, zarobkową i rodzinną wnioskodawcy. Dochody wnioskodawcy są tego rodzaju, że jest on w stanie bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny ponieść koszty sądowe. Należy podkreślić, że wnioskodawca zarabia 4600 zł miesięcznie, czyli powyżej granic średnich zarobków osiąganych na tym terenie. Zadłużenie wnioskodawcy nie może decydować o konieczności zwolnienia go od kosztów sądowych. Uzyskując wysokie dochody wnioskodawca jest w stanie poczynić oszczędności na pokrycie kosztów sądowych. Należy bowiem pamiętać, że wnioskodawca aby pokryć koszty sądowe musi ograniczyć swoje wydatki do koniecznego dla utrzymania minimum. Dopiero gdyby wykazał, że tego typu ograniczenia uniemożliwiają mu opłacenie tych kosztów mógłby domagać się zwolnienia z obowiązku ich uiszczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.